

شرح حال جناب میرزا مصطفی

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

شرح حال جناب میرزا مصطفی را ذکر فرموده‌اند ... حضرت عبدالبهاء , محاضرات جلد ۱

صفحه ۳۳۶

قوله الاحلی (جناب آقامیرزا مصطفی نراقی)

از جمله نفوس طیبه طاهره جناب آقا میرزا مصطفی نراقی است این شخص محترم از معتبرین نراق بود و از قدمای احیاء الله رخی بی‌تو محبت الله روشن و دلی بشقائق و حقایق معانی رشک گلزار و چمن داشت در ایام حضرت اعلی روحی له الفداء از جام سرشار معنوی سرمست باده الهی گشت شوری عجیب در سر داشت و شوقی شدید در قلب در سبیل الهی جان فشانی نمود بلکه پاکبازی کرد از وطن مالوف و اقبای معروف و راحت جسم و جان گذشت و مانند ماهیان تشنه لب بجز الهی شتافت بعراق آمد و پیاران روحانی پیوست و بشرف لقا فائز گشت مدتی در نهایت روح و ریحان در جوار الطاف بی پایان گذران مینمود تا آنکه مرخص گشت و بلیران شتافت و بقدر قوه خویش بخدمت پرداخت شخص کامل بود و ثابت و راسخ مانند جبل شاخ متین و رزن بود و مکین و امین در شدت انقلاب و اضطراب نباح کلاب او را طنین ذباب بود و آزمایش سبب آسایش در آتش افتنان مانند ذهب خالص رخ بر افروخت باری روزیکه موکب مبارک از قسطنطنیه رو بادرنه برخاست آن شخص بزرگوار از ایران وارد گشت فرصت نشد مگر یکدفعه بحضور مبارک رسید بعد مامور بمراجعت ایران گشت در چنین حالتی بشرف لقا فائز گردید و چون باذربایجان رسید در آنجا بتبلیغ پرداخت شب و روز بحالت مناجات بود تا آنکه در تبریز جای لبریز نوشید شورانگیز گشت و از تبلیغ رستخیز برخاست و چون جناب فاضل کامل و عالم تحریر شهر حضرت شیخ احمد خراسانی به آذربایجان رسید بان شخص بزرگوار همدستان شید و هم نغمه و هم آواز گشت بدرجه شور و وله احاطه نمود که چهارا بتبلیغ پرداختند و اهل تبریز بستیزه برخاستند فراشان تجسس آن نفوس مبارکه نمودند آقا میرزا مصطفی را یافتند عوانان گفتند میرزا مصطفی زلف داشت یقین این او نیست فوراً کلاه برداشت و زلفها بیرون ریخت و گفت ببینید من خود او هستم پس او را گرفتند و آن دو بزرگوار را نهایت ظلم و اذیت نمودند عاقبت جام شهادت لبریز را در تبریز نوشیدند و بافق اعلی شتافتند در قتلگاه آقا میرزا مصطفی رجا نمود که من را پیش از جناب شیخ شهید نمائید تا شهادت او را نیم در الواح مبارک ذکر بزرگواری آنان الی الابد باقی زیرا توقعات متعدده داشتند بعد از شهادتشان از قلم اعلی ذکر مصیبتشان گشت این شخص شخص از عنفوان جوانی تا زمان ناتوانی جمیع اوقات را در سبیل رب الایات بخدمات گذراند و ایوم در ملکوت الهی در جوار رحمت کبری در نهایت شادمانی و فرح و مسرت و کامرانی بتسبیح و تقدیس کبریا مشغولست طوبی له و حسن ماب بشری له من الارباب جعل الله له مقاماً علیاً فی الرفیق الاعلی

انتهی

ORIGINAL